

Gosciny / Sempé

PITIRCIK

PITIRCIK PAZARA GİDİYOR

7

Çeviren: Vivet Kanetti

26. basım

Goscinny / Sempé
PITIRCIK
PITIRCIK PAZARA GİDİYOR

7

Çeviren: Vivet Kanetti

Yayın Koordinatörü: İpek Şoran
Düzeltili: Fulya Tükel
Kapak ve İç Tasarım: Gözde Bitir Tufan
Tasarım Uygulama: Gülay Yıldız

1. Basım: 1988

26. Basım: 2000 adet, Haziran 2022

ISBN 978-975-510-000-5

Le Petit Nicolas, René Goscinny /

Jean Jacques Sempé

Pıtırıcık Pazara Gidiyor, Pıtırıcık, içindeki karakterler, maceralar ve Pıtırıcık dünyasına ait karakteristik nitelikler René Goscinny ve Jean-Jacques Sempé'nin yaratımıdır. Pıtırıcık'ın tüm basım ve yayın hakları IMAV Editions'a aittir.

"Pıtırıcık", hakları alınmış sözlü ve görsel bir markadır. Markanın ve logonun çoğaltılması ve taklit edilmesi yasaktır.

© IMAV éditions, 2012

© Can Sanat Yayınları A.Ş., 1988

Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

Can Sanat Yayınları Yapım ve Dağıtım Tic. ve San. A.Ş.

Yayıncı Sertifika No: 43514

Maslak Mh. Eski Büyükdere Cad. İz Plaza No: 9/25 Sarıyer, İstanbul

Telefon: (0212) 252 56 75 - 252 59 89 Faks: 252 72 33

cancocuk.com cancocuk@cancocuk.com

Baskı ve Cilt: Melisa Matbaacılık Yayıncılık San ve Dış Tic. Ltd. Şti.
Sertifika No: 45099; Adres: Maltepe Mah. Davutpaşa Çiftelievler Sk.

No:16 Acar San. Sit. Zeytinburnu, İstanbul

René Goscinny

**Yazarın yayınevimizden çıkan
diğer kitapları:**

KÜÇÜK PITIRCİK

PITIRCİK FUTBOLCU

PITIRCİK KAMPTA

PITIRCİK'IN KIRMIZI BALONU

PITIRCİK SATRANÇ OYNUYOR

PITIRCİK TATİLDE

PITIRCİK'A BİR ÖPÜCÜK

PITIRCİK'IN BİŞİKLETİ

PITIRCİK BİLİNMEYEN ÖYKÜLERİ 1

PITIRCİK BİLİNMEYEN ÖYKÜLERİ 2

PITIRCİK BİLİNMEYEN ÖYKÜLERİ:

PITIRCİK'IN ARMAĞANLARI

PITIRCİK BİLİNMEYEN ÖYKÜLERİ:

PITIRCİK EĞLENİYOR

PITIRCİK BİLİNMEYEN ÖYKÜLERİ:

PITIRCİK MIZMIZLANIYOR

“14 Ağustos 1926'da Paris'te doğdum, hemen sonrasında da büyümeye başladım. Ertesi gün 15 Ağustos'tu ve evden çıkmadım.” Böyle anlatıyor kendisini yazar. Bir süre sonra ailesi Arjantin'e göçer. 1950'li yılların başında Fransa'ya döndüğünde bir dizi kahraman yaratır: *Pitircik*'in serüvenlerini yazar. Arkadaşı Jean-Jacques Sempé de resimler. Herkesin kolayca tanınması için, çocuksu bir dille yazar *Pitircik*'ı. Sonra *Asteriks*'in serüvenlerini yazar, Albert Uderzo da resimler. *Red Kit*'i yaratır, Morris de resimler. Usta bir sinemacı olarak da Idefiks stüdyolarını kurar, çizgi filmin başyapıtlarından bazılarını gerçekleştirir. Daha ne yapsın?

PITIRCIK

PITIRCIK PAZARA GİDİYOR

7

İçindekiler

- Babamla Pazara Gittik, 7
Yeni Kitapçı Dükkânı, 16
Sırım Hasta, 23
Atletler, 31
Şifre, 37
Sırma'nın Doğum Günü, 43
Tıngır'ın Başı Dertte, 50
Mektup, 56
Paranın Değeri, 64
İskelele Savaşı, 71
El Feneri, 79
Rulet, 86

Babamla Pazara Gittik

Yemekten sonra annemle babam hesap yapmaya oturdular.

“Sana verdiğim parayı nereye harcıyorsun, merak ediyorum,” dedi babam.

“Bir bu eksikti,” dedi annem.

Sonra babama, fiyatlardan hiç haberi olmadığını, bir gün pazara yolu düşerse dünyanın kaç bucak olduğunu anlayacağını, lütfen bu konuları bir daha ufaklığın önünde açmamasını söyledi.

Babam, bütün bunların söz salatası olduğunu, alışverişi kendisi yapmadığı için bu kadar para harcayıp böylesine kötü yemek yediklerini, ufaklığın da, ne yapalım, gidip yatmasını söyledi.

“Bu kadar çok biliyorsan, alışverişi sen yap,” dedi annem.

“Tabii,” dedi babam. “Yarın tatil, pazara gideceğim. Gör bakalım beni kazıklayabiliyorlar mı?”

“Harika,” dedim. “Ben de seninle gelebilir miyim?”

Beni hemen odama gönderdiler.

Sabah babama, kendisiyle gelmek istediğimi söyledim.

“Peki,” dedi babam.

Bugün alışverişi erkekler yapacaktı.

Ben çok mutluydum. Babamla gezmeye bayılırdım, hem pazaryeri de çok kıyaktır. Bir sürü insan olur, her yerden bağışlar yükselir. Tıpkı güzel kokan bir teneffüs gibidir pazaryeri.

Babam fileyi tutmamı söyledi.

Annem, gülererek bizi kapıya kadar geçirdi.

“Gül, gül,” dedi babam. “Ucuz ve iyi malla döndüğümüzde, daha az gülersin. Biz erkekler kazık yemeyiz. Öyle değil mi Pıtırıcık?”

“Öyle,” dedim.

Annem gülmesini sürdürdü. Getireceğimiz balık için fırını şimdiden yakacağını söyledi.

Biz gidip arabayı garajdan çıkardık.

Babama, arabada, gerçekten balık alıp almayaçağımızı sordum.

“Neden olmasın?” dedi babam.

Arabayı park etmek biraz güç oldu. Pazara gelmiş

bir dolu insan vardı. Neyse ki babam sonunda boş bir yer buldu, hiç gözünden kaçarmı, arabayı oraya park etti.

“Şimdi,” dedi babam, “annene alışverişin çok kolay bir iş olduğunu kanıtlayacağız ve ona hesaplı olmayı öğreteceğiz. Öyle değil mi oğlum?”

Sonra babam, sebze satan bir kadına yaklaştı, domateslerinin pahalı olmadığını söyledikten sonra, “Bir kilo domates versenize,” dedi.

Kadın, fileye beş domates yerleştirdi, “Başka?” dedi.

Babam filenin içine baktı, “Ne? Bir kiloya yalnızca beş domates mi girdi?” diye sordu.

“Ne sandınız? Bu paraya bir sandık götürmeyi mi umuyordunuz? Alışverişe gelen kocalar hep birbirinin eşidir,” dedi kadın.

“Kocaları, karılarından daha az kazıklayabiliyorsunuz. Bütün sorun burada,” dedi babam.

“Erkekseniz söylediğinizi bir daha söyleyin bakalım,” dedi mahallemizin kasabını andıran satıcı kadın.

“Tamam, tamam,” dedi babam.

Fileyi tutmama izin verdi.

Satıcı kadın, öteki satıcı kadınlara babamı anlatırken, biz oradan uzaklaştık.

Sonra, bir sürü balık satan bir adam gördüm.

“Bak baba, balık!” diye bağırdım.

“Çok iyi, gidip bakalım,” dedi babam.

Adama yaklaştık. Babam, balıkların taze olup ol-

madığını sordu. Balıkçı, canlı olduklarına göre herhalde taze olmaları gerektiğini söyleyip güldü.

“Oldu. Şuradaki kıvıldağan balık kaç?” dedi babam.

Adam fiyatı söyleyince, babam gözlerini faltaşı gibi açtı.

“Ya küçüğü kaç?” diye sordu babam.

Adam yine bir fiyat söyledi.

Babam, bunun inanılmaz ve çok ayıp olduğunu söyledi.

“Bana baksanıza. Siz belki de hamsi almak istiyorsunuz. Onlar daha ucuz tabii. Karınız sizi bilgilendirmeliydi,” dedi adam.

“Gel Pıtırıcık,” dedi babam. “Başka şey alacağız.”

Ben babama başka yere gitmeye gerek olmadığını, bu kıvıldağan balıkların müthiş olduğunu söyledim.

“Kapa çeneni de yürü,” dedi babam. “Balık almaya gideceğiz, işte bu kadar.”

“Ama baba, annem fırını yaktı, balık almak zorundayız,” dedim.

“Pıtırcık, susmazsan gidip beni arabada beklersin,” dedi babam.

Ben o zaman ağlamaya koyuldum. Ne yani, iyi valla.

“Aferin,” dedi balıkçı. “Cimri olduğunuz, ailenizi aç bıraktığınız yetmiyormuş gibi, bir de şu zavallı çocukcağızı hırpalıyorsunuz.”

“Siz kendi işinize bakın!” diye bağırdı babam. “Hem insan hırsız oldu mu başkalarını cimrilikle suçlamamalı.”

“Ben mi hırsızım?” diye bağırdı balıkçı. “Kaşınıyorsunuz galiba,” dedi ve eline bir balık aldı.

“Bakın, bu doğru,” dedi bir bayan. “Dün bana sattığınız balık taze değildi. Kedim bile yemek istemedi onu.”

“Balığım taze değil miymiş?” diye bağırdı balıkçı. Çevrimizi bir sürü insan sarmıştı. Hepsi tartışa-dururken, balıkçı balığını sallarken, biz uzaklaştık.

“Eve dönüyoruz, geç oldu,” dedi babam.

Yorgun ve sinirli görünüyordu.

“Ama baba, yalnızca beş domates aldık. Bir de balık alsak...”

Ama babam sözümü bitirmeme izin vermedi. Elimden çekti. Şaşırdım ve fileyi bıraktım. File yere düştü. Bir bu eksikti.

Kadının biri filenin üstüne bastı, “kırışt” diye bir ses çıktı. Kadın bize dikkat etmemizi söyledi. Fileyi

yerden kaldırdığımda içindekiler hiç de iç açıcı değildi.

“Gidip bir kilo domates alalım. Şu beşi mahvoldu,” dedim.

Ama babam hiç söz dinlemek istemedi. Arabaya gittik.

Babam trafik polislerinin yazdığı cezayı görünce bozuldu.

“Ne kötü günmüş,” dedi.

Arabaya bindik. Babam gaza bastı.

“Fileyi nereye koydun? Pantolonum mahvoldu. Şu yaptığın işe bak!” dedi babam.

İşte tam o sırada kamyona çarptık. Bunca soytarılıktan sonra olacağı buydu.

Arabayı tamirciye götürdük. Önemli değilmiş. Araba öbür güne hazır olacak. Tamirciden çıktığımızda babam bayağı keyifsizdi. Belki şişko kamyoncunun kendisine söylediklerinden ötürü.

Annem fileye baktı. Tam bir şeyler söylemeye hazırlanıyordu ki, babam bağırmaya başladı ve yorum istemediğini söyledi.

Evde yiyecek hiçbir şey olmadığı için babam bizi taksiyle lokantaya götürdü. Lokanta çok kıyaktı. Babam hiçbir şey yemedi. Ama annemle ben mayonezli balık yedik. Yeğenimin düğünündeki gibi. Annem, babama haklı

olduğunu, hesaplılığın bazen çok iyi sonuçlar verdiğini söyledi.

Gelecek pazar, umarım yine babamla pazara gideriz.

Bu tanıtım
kopyası
Can Çocuk
okurları için
özel olarak
hazırlanmıştır.

Gosciny / Sempé

PITIRCİK

PITIRCİK PAZARA GİDİYOR

7

Pazardan bir şey alınmayacaksa,
pazara gitmenin ne anlamı var ki!

Pıtırıcık'ın babası, annesinin çok para harcadığından şikâyet ettiği için, pazara bu kez kendisi çıkıyor. Pıtırıcık'ı da yanında götürüyor tabii. Pıtırıcık'a göre pazardan domates, balık alınır, ama babası nedense bir şey almıyor. Bir bildiği var herhalde. Bu arada Sırım ve Tıngır'ın da başları biraz derde giriyor. Tıngır'ın bir kardeşi olmuş, Sırım da hastalanmış galiba. Ne kıyak iş!